

tilfreds. Skønt Per forlængst var kommen under Vejr med, hvorledes det forholdt sig med hans „Konsortium“, optraadte Hr. Delft stadig overfor ham som den faderlige Velgører og lod ham i fortrolige Samtaler vide, at han foreløbig kun var naaet det første og mindst betydende Skridt fremad. Bestandig talte han fordægtigt til ham om Enkebaronesse von Adlersborg; og Per, der havde faaet Blod paa Tanden nu, forstod hans halvkvædede Vise og gik i al Stilhed ind paa hans Tankegang. Han vidste, at Baronessen endnu opholdt sig paa en sydtysk Kuranstalt, og det var hans Agt at lægge sin Rejse deromad for at gøre hende et Besøg. Han havde dog foreløbig ingen anden Hensigt dermed end at vedligeholde Forbindelsen med den fornemme Dame for overhovedet at kunne udnytte de Muligheder, der skulde tilbyde sig fra den Kant. Men han skulde i Virkeligheden ikke have noget imod for bestandig at bortslænge det forhadte Sidenius-Navn, dette latterlige Stykke Degnelatin, denne Troldesvans, der overalt forraadte hans Oprindelse. Baron von Adlersborg! Hvorfor ikke! Det var et Navn, der vilde tage sig ud paa et Visitkort.

Til Jakobe nævnte han endnu intet om disse Storhedsdrømme; han mente hende ganske ligegyldig for ydre Ærestegn og gik ud fra, at hun derfor ikke vilde billige dem. Han anede ikke, at hun i sine Tanker byggede endnu mere højtflyvende Planer for ham og deres fælles Fremtid. Han havde en Aften paa hendes Opfordring oplæst hele sit Skrift for hende i Sammenhæng; og nu, da hun hørte paa ham med Kærlighedens Lydhørhed, havde hver Sætning lydt for hende som en klingende Fanfare.

Hun var dog saa fornuftig indtil videre at beholde dette Indtryk for sig selv. Trods sin Forelskelse var hun stadig ikke blind for hans mange Skrøbeligheder og forstod godt, at der endnu var meget at ophjælpe, før han stod fuldt rustet til den Kamp, hvortil han nu ogsaa i hendes Øjne var kaaret af selve Skæbnen. Til Gengæld gav hun sig mere og mere uforbeholdent hen i sin Lidenskab for hans Person. Det opstemte Ømhedsvæld i hendes Bryst, den brændende Hengivelsestrang, der fra hendes Barneaar havde voldet hende saa mangan bitter Ydmygelse, kunde nu